

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาผลกระทบของการประกาศใช้พระราชบัญญัติหอพัก ปี พ.ศ.2558 ต่อผู้ประกอบการหอพักในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ และเทศบาลตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบด้านบวกและด้านลบ ที่ผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพ และตำบลช้างเผือก ได้รับจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 รวมถึงสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพัก เกี่ยวกับ หลักการ เหตุผล แนวทางการดำเนินการตาม พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 กับความสอดคล้องตามหลักการของกฎหมายที่ดีและศึกษาถึงแนวทางของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุเทพและเทศบาลตำบลช้างเผือกในการสร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการหอพักให้ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2558 ผลการศึกษาค้นครั้งนี้ประกอบไปด้วยข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยแยกส่วนได้ 2 ส่วน คือ

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
2. การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 244 ราย จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ และสรุปผล ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (เจ้าของหอพัก ผู้จัดการหอพัก)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกต่อหลักการ เหตุผล และแนวทาง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก กับหลักการของการเป็นกฎหมายที่ดี

ส่วนที่ 3 ผลกระทบ ด้านบวกและด้านลบ ที่ผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกได้รับจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558

ส่วนที่ 4 แนวทางการดำเนินการของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกจังหวัดเชียงใหม่ในการสร้างความร่วมมือให้ผู้ประกอบการหอพักปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ	63	25.82
ผู้จัดการ/ผู้ดูแลหอพัก	181	74.18
รวม	244	100

จำแนกเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	150	61.48
ชาย	94	38.52
รวม	244	100

จำแนกอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21-30 ปี	33	13.25
31-40 ปี	65	26.64
41-50 ปี	77	31.56
51-60 ปี	49	20.08
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	16	6.56
ไม่ระบุอายุ	4	1.64
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือก จำนวน 244 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าของกิจการ 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.82 และเป็นผู้จัดการหรือผู้ดูแลหอ จำนวน 181 ราย คิดเป็น ร้อยละ 74.18 เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 61.48 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 38.25 ช่วงอายุ 41-50 ปี มีจำนวน 77ราย คิดเป็นร้อยละ 31.56 รองลงมาคือช่วงอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.64 และผู้ประกอบการที่ไม่ระบุอายุมีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.64

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับการศึกษาของผู้ประกอบการหอพัก

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6	12	4.92
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	33	13.52
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	79	32.38
ปริญญาตรี	111	45.49
ปริญญาโท	9	3.69
สูงกว่าปริญญาโท	0	0
รวม	244	100

จากตารางที่ 4.2 ด้านคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการหอพักทั้ง 2 ตำบล การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.49 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.38 และผู้ประกอบการที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.69

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ตั้งหอพัก

ตารางที่ 4.3 จำนวนกลุ่มของแต่ละตำบล

เทศบาล	จำนวน	ร้อยละ
เทศบาลตำบล สุเทพ จังหวัดเชียงใหม่	138	56.56
เทศบาลตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่	106	43.44
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างของตำบลสุเทพ มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 56.56, และตำบลช้างเผือกจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.44

ตารางที่ 4.4 จำนวนหอพักที่จดทะเบียนและไม่ได้จดทะเบียนอย่างถูกต้องกับทางราชการ

ได้ทำการจดทะเบียนหอพักถูกต้อง	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	243	99.59
ไม่ใช่	1	0.41
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.4 จำนวนหอพักที่จดทะเบียนถูกต้องในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ และเทศบาลตำบลช้างเผือก 244 ตัวอย่าง มีการจดทะเบียนถูกต้องจำนวน 243 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.59 และ 1 ตัวอย่าง ยังมิได้จดทะเบียนกับทางราชการ

ตารางที่ 4.5 ระยะเวลาที่ดำเนินกิจการ

ประกอบกิจการมาแล้ว (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	4	1.64
1-2 ปี	16	6.56
3-4 ปี	52	21.31
5-6 ปี	59	24.18
6-8 ปี	32	13.11
9-10 ปี	40	16.39
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	41	16.80
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการหอพัก จำนวน 59 ราย ประกอบกิจการมาแล้ว 5-6 ปี คิด เป็นร้อยละ 24.18 รองลงมาคือจำนวน 52 ราย ประกอบกิจการมาแล้ว 3-4 ปี คิดเป็น ร้อยละ 21.31 และที่ประกอบกิจการยังไม่ถึง 1 ปี มีจำนวน 4 ราย คิดเป็น ร้อยละ 1.64

ตารางที่ 4.6 จำนวนพนักงานในหอพัก

จำนวนพนักงาน	จำนวนหอพัก	ร้อยละ
1-3 คน	167	68.44
4-6 คน	74	30.33
7-10 คน	3	1.23
มากกว่า 10 คน	0	0
รวม	44	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.6 พบว่า จำนวนพนักงานที่ทำงานในหอพักมีพนักงาน 1-3 คน มีจำนวน 167 หอพักคิดเป็นร้อยละ 68.44 รองลงมาคือพนักงาน 4-6 คน จำนวน 74 หอพัก คิดเป็นร้อยละ 30.33 และ พนักงาน 7-10 คน มีจำนวน 3 หอพัก คิดเป็นร้อยละ 1.23

ตารางที่ 4.7 จำนวนห้องพักที่ให้บริการในหอพัก

จำนวนห้อง	จำนวนหอพัก	ร้อยละ
10-30 ห้อง	68	27.97
31-50 ห้อง	120	49.18
51-100 ห้อง	39	15.98
101-200 ห้อง	15	6.15
มากกว่า 200 ห้อง	2	0.82
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.7 หอพักที่มีจำนวนห้องพักมากกว่า 200 ห้อง มีจำนวน 2 หอ คิดเป็นร้อยละ 0.82 ส่วนหอพักที่มีจำนวนห้องพักระหว่าง 31-50 ห้อง มีมากที่สุดคือ 120 หอ คิดเป็น ร้อยละ 49.18 และ รองลงมาคือหอพักขนาดเล็กมีจำนวนห้องพัก 10-30 ห้อง มี จำนวน 68 หอพัก คิดเป็นร้อยละได้ 27.97

ตารางที่ 4.8 รายได้เฉลี่ยของเจ้าของกิจการ

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100,000 บาท	71	29.10
100,001-200,000บาท	100	40.98
200,001-400,000บาท	55	22.54
400,001-1,000,000บาท	15	6.15
มากกว่า 1,000,000 บาท	3	1.23
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.8 ผู้ประกอบการหอพักที่มีรายได้มากกว่า 1 ล้านบาทมีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.23 และมีรายได้ระหว่าง 400,000- 1,000,000 บาท มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.15 และมีรายได้ระหว่าง 200,001- 400,000 บาท มีจำนวน 55 ราย คิดเป็น ร้อยละ 22.54 ส่วนผู้ประกอบการหอพักที่มีรายได้น้อยกว่า 100,000 บาท มีจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.10

ตารางที่ 4.9 จำนวนผู้ประกอบการที่ทราบว่ามีงบบังคับใช้ พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2558

ทราบ/ไม่ทราบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทราบ	182	74.59
ไม่ทราบ	62	25.41
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.9 การประกาศใช้พระราชบัญญัติหอพัก ปี พ.ศ. 2558 มีผลบังคับใช้ เมื่อ 21 สิงหาคม 2558 ผู้ประกอบการ หลายรายได้ทราบการ ประกาศบังคับ ใช้แล้ว แต่บางรายไม่ทราบ รายละเอียด จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่ทราบถึงการประกาศใช้พระราชบัญญัติหอพักแล้วมีจำนวน 182ราย คิดเป็นร้อยละ 74.59 ส่วนที่ไม่ทราบ มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.41

ตารางที่ 4.10 จำนวนผู้ประกอบการที่ทราบถึงความแตกต่างของกฎระเบียบจากฉบับเดิม

ทราบ/ไม่ทราบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทราบ	138	56.56
ไม่ทราบ	106	43.44
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.10การประกาศใช้พระราชบัญญัติหอพักใหม่ มีความแตกต่างจากฉบับเดิม คือ กฎระเบียบ และอัตราค่าธรรมเนียมที่เพิ่มขึ้น การช่วยเหลือจากทางรัฐ เช่น การยกเว้นภาษีการ สนับสนุนปัจจัยต่างๆตามความเหมาะสม และการกระจายอำนาจ ให้ท้องถิ่นดำเนินการเอง เหล่านี้ มีผู้ประกอบการที่ทราบแล้วจำนวน 138 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.56 ส่วนที่ไม่ทราบ มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.44

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.11 จำนวนผู้ประกอบการที่สนใจและทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในการบริหารจัดการหอพัก

ทราบ/ไม่ทราบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ได้ศึกษา และทราบรายละเอียดดี	19	7.79
ได้ศึกษาแต่ยังทราบรายละเอียดไม่มาก	130	53.28
ไม่เคยศึกษาแต่ทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลง	48	19.67
ไม่เคยศึกษาและไม่ทราบรายละเอียด	47	19.26
รวม	244	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการหอพัก จำนวน 244 คน มี 130 คน ยังไม่ทราบรายละเอียดการปรับเปลี่ยน พ.ร.บ.หอพักปี 2558 แม้ว่าทางราชการจะได้ประชาสัมพันธ์ไปแล้ว คิดเป็นร้อยละ 53.28 , และ 48 คน ร้อยละ 19.67 ทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลงแต่ไม่ได้ศึกษารายละเอียด ส่วนผู้ประกอบการที่ได้ศึกษาและทราบรายละเอียดอย่างดี มีจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.79

ส่วนที่ 2. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเอกชนในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกต่อหลักการเหตุผลและแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 กับหลักการของกฎหมายที่ดี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเอกชนในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือก ต่อหลักการเหตุผลและ
แนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 กับหลักการของกฎหมายที่ดี

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก- ไม่เห็นด้วย			
1. เหตุผลในการออกพระราชบัญญัติหอพักฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2558 คือ “กฎหมายว่าด้วยหอพักฉบับเดิมมีสาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพักไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	9 .69%	95 38.93%	112 45.89%	20 8.19%	8 3.27%	3.32	0.81	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง
2. การประกาศใช้พระราชบัญญัติ หอพักฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2558 ถือเป็นเหตุผลของการออกกฎหมายที่ดี ทำให้กฎหมายมีความทันสมัย	14 5.73%	107 43.84%	98 40.16%	17 6.96%	8 3.27%	3.42	0.83	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
3.พระราชบัญญัติหอพักฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2558 ได้กำหนดแนวทางและวิธีการในการกำกับดูแลการประกอบกิจการหอพักให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการศึกษา	14 5.73%	111 45.48%	101 41.38%	14 5.73%	4 1.64%	3.48	0.76	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง
4.การที่กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนอำนาจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการหอพักให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ถือเป็นการจัดสรรคุณประโยชน์ให้รัฐและประชาชนอย่างสมดุล	9 3.69%	56 22.94%	109 44.66%	44 18.0%	26 10.65%	2.91	0.99	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
5.พระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมกิจการหอพัก เพื่อกำกับดูแล ต่อข้อ 5 สวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็กเยาวชน ถือเป็นการปกป้องรักษาผลประโยชน์ของรัฐและคนส่วนใหญ่ในสังคม	7 2.87%	97 39.75%	105 43.03%	23 9.42%	12 4.91%	3.26	0.86	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง
6.พระราชบัญญัติหอพักฉบับปี 2558 นี้ใช้บังคับกับทุกหอพักที่มีผู้พักเป็นนักเรียน/นักศึกษา (ตั้งแต่1คนขึ้นไป) ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาในสถานศึกษาไม่สูงกว่าปริญญาตรี และมีอายุไม่เกิน 25 ปี โดยเรียกเก็บค่าเช่าหอพักทั่วไปทุกประเภทถือเป็นหลักการที่ก่อให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ	7 2.87%	100 40.98%	104 42.62%	22 9.02%	11 4.50%	3.29	0.84	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
7. การแยกประเภทหอพัก เป็น 2 ประเภท ได้แก่ หอพักชาย และหอพักหญิง โดยสถานศึกษา หรือเอกชนที่ประสงค์จะประกอบกิจการหอพัก ต้องมีการขอใบอนุญาตจากนายทะเบียน แยกตามประเภทของหอพัก ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดด้วย ถือเป็นหลักการที่จัดสรรคุณประโยชน์ให้ทั้งรัฐและเอกชนอย่างสมดุล	10 4.01%	54 22.13%	118 48.36%	34 13.9%	28 11.47%	2.93	0.99	เห็นด้วย / มีความสอดคล้องปานกลาง
8. ผู้ประกอบการหอพักสถานศึกษา และหอพักเอกชน ต้องมีป้ายชื่อ โดยมีคำว่า “หอพัก” นำหน้า และประเภทของหอพัก ต้องแสดงใบอนุญาตประกอบกิจการหอพัก 4 จัดให้มีการประกันภัย มีระเบียบประจำหอพักปิดประกาศ ไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ถือเป็น หลักการคุ้มครองผลประโยชน์โดยรวมของสังคมและประชาชน	11 4.51%	75 30.73%	113 46.30%	35 14.3%	10 4.10%	3.17	0.87	เห็นด้วย/ มีความสอดคล้องปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
9. ผู้ประกอบการหอพักและผู้จัดการหอพักมีหน้าที่และความรับผิดชอบดูแลรักษาสภาพของหอพักให้มีความมั่นคงแข็งแรง มีระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของหอพัก มียาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นไว้ในหอพักกรณีฉุกเฉิน มีแผนผังแสดงทางหนีไฟทุกชั้นและทุกห้อง พร้อมป้ายทางออกฉุกเฉินถือเป็นหลักการปกป้องผลประโยชน์ของผู้พักให้ได้รับความเป็นธรรม	35 14.34%	91 37.29%	110 45.08%	8 3.28%	0 0%	3.63	0.77	เห็นด้วยมาก/ มีความสอดคล้องมาก
10. ผู้จัดการหอพักสถานศึกษา และผู้จัดการหอพักเอกชน ต้องมีใบอนุญาตผู้จัดการหอ มีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ และต้องแสดงใบอนุญาตผู้จัดการหอพักไว้ในที่เปิดเผยถือเป็นหลักการปกป้องผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่	15 6.15%	71 29.10%	97 39.75%	22 9.02%	39 15.98%	3.00	1.13	เห็นด้วย/ มีความสอดคล้องปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
11. ผู้จัดการหอพักสถานศึกษา และหอพักเอกชน ต้องจัดทำทะเบียนผู้พักแต่ละรายและส่งให้แก่นายทะเบียนทราบ ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่มีการทำสัญญาเช่าหรือสัญญาเช่าสิ้นสุดลง ถือเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนบุคคลของประชาชน (ผู้พัก) และสังคม	8 3.28%	80 32.78%	91 37.29%	35 14.3%	30 12.29%	3.00	1.05	เห็นด้วย/ มีความ สอดคล้อง ปานกลาง
12. ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ดูแลไม่ให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้พักเข้าไปในห้องพัก เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดการหอพักถือเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนบุคคลของประชาชน (ผู้พักอาศัย)	26 10.65%	84 34.42%	120 49.17%	9 3.7%	5 2.05%	3.48	0.81	เห็นด้วย/ มีความ สอดคล้อง ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
13.กฎหมายนี้ห้ามไม่ให้มีการเล่นการพนัน เสพสุรา หรือยาเสพติด หรือสมคบกันหรือร่วมกันกระทำการที่ผิดกฎหมายก่อความรำคาญแก่ผู้พักอื่นหรือผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงกับหอพัก ถือเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนบุคคลของประชาชนและสังคมโดยรวม	126 51.63 %	60 24.59%	56 22.94%	2 0.82%	0 0%	4.27	0.84	เห็นด้วยมาก/ มีความสอดคล้องมาก
14. การกำหนดการแยกเพศของผู้เข้าพักในกฎหมายดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองเด็กและเยาวชน แม้เป็นหลักการที่ดี แต่ยากต่อการนำไปปฏิบัติจริง (เชิงลบ)	70 28.68%	97 39.75%	56 22.94%	10 4.10%	11 4.51%	2.16	1.03	เห็นด้วยมาก/ มีความสอดคล้องน้อย

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
15. ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือและแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบโดยทันที กรณี ที่ผู้พักได้รับอันตรายเพราะเจ็บป่วยหรือ ผู้พักไปพักที่อื่น โดยไม่แจ้งให้ทราบ ถือเป็นหลักเกณฑ์ที่ไม่เป็นธรรม และเป็นไปไม่ได้ในการปฏิบัติ (เชิงลบ)	37 15.16%	108 44.25%	81 33.19%	14 5.73%	4 1.64%	2.34	0.86	เห็นด้วยมาก/ มีความสอดคล้องน้อย
16. ผู้ประกอบการหอพักอาจเรียกเก็บเงินค่าเช่าล่วงหน้าได้ไม่เกิน3เดือน โดยให้นำเงินค่าเช่าล่วงหน้าเป็นค่าเช่า3 เดือนสุดท้ายของสัญญาเช่าหรือกรณี ที่ผู้พักขอเลิกสัญญา ก่อนครบกำหนดเวลาตามสัญญาเช่า ผู้พักจะขอเงินค่าเช่าล่วงหน้าคืนจากผู้ประกอบการหอพักไม่ได้ ถือเป็นหลักการที่เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ	19 7.78%	62 25.40%	141 57.78%	14 5.74%	8 3.28%	3.29	0.82	เห็นด้วย / มีความสอดคล้องปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
17. ผู้ประกอบการหอพักอาจเรียกเก็บเงินประกันได้ไม่เกินอัตราค่าเช่าหนึ่งเดือน และต้องคืนเงินประกันหลังจากได้หักค่าเสียหายแล้วคืนให้แก่ผู้พักในวันที่สัญญาเช่าสิ้นสุดลง เป็นหลักการที่ชัดเจน เป็นธรรม ปฏิบัติได้	4 1.64%	82 33.60%	136 55.73%	15 6.15%	7 2.87%	3.25	0.72	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง
18. ผู้ประกอบการหอพักต้องทำสัญญาเช่าเป็นหนังสือ ระบุ ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการหอพักและผู้พัก วันที่ทำสัญญาระยะเวลาการเข้าพักซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา และได้รับความยินยอมของผู้ปกครองในกรณีที่ผู้พักเป็นผู้เยาว์ ถือเป็นหลักการที่ดี มีความชัดเจน เป็นไปได้ในการปฏิบัติ	16 6.66%	123 50.41%	93 38.11%	8 3.28%	4 1.64%	3.57	0.74	เห็นด้วย มาก มีความ สอดคล้อง มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
19. การกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการหอพักสถานศึกษาใช้ได้ตลอดไปโดยไม่มีอายุ ขณะที่ใบอนุญาตประกอบกิจการหอพักเอกชนให้มีอายุ 5 ปี นับแต่วันที่ออกไปอนุญาต ถือเป็นหลักการที่ไม่มีความเสมอภาค ไม่เป็นธรรม เลือกรูปแบบ(เชิงลบ)	36 14.75%	88 36.06%	99 40.57%	15 6.15%	6 2.46%	2.45	0.90	เห็นด้วย มาก มีความ สอดคล้อง น้อย
20.พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีระบบการ “ประกาศเกียรติคุณ” หอพัก โดยคณะกรรมการส่งเสริมกิจการ หอพัก ถือเป็นเงื่อนไขเชิงบวก เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการดำเนินงานที่ดี ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งเจ้าของหอพักและผู้พักอาศัย	15 6.15%	65 26.64%	148 60.65%	15 6.15%	1 0.41%	3.32	0.70	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก-ไม่เห็นด้วย			
21.การกำหนดให้ หอพักเอกชนที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณจากคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพักได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรและการสนับสนุนด้านการเงินหรือวัสดุอุปกรณ์เช่นเดียวกับหอพักสถานศึกษา ถือเป็นหลักกฎหมายที่ดี ในการสร้างแรงจูงใจให้มีการปฏิบัติตามก่อให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรม และก่อประโยชน์ต่อรัฐ	20 8.20 %	107 43.85%	105 43.03	6 2.46%	6 2.46%	3.53	0.78	เห็นด้วย มาก มีความ สอดคล้อง มาก
ค่าเฉลี่ยรวม 21 ข้อ	508	1813	2193	382	228	3.19	0.86	เห็นด้วย มีความ สอดคล้อง ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 แสดงถึงระดับคะแนนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับ หลักการ เหตุผล และแนวทาง การดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 กับความสอดคล้องกับหลักการของการเป็นกฎหมายที่ดี พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าพระราชบัญญัติหอพักฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2558 มีหลักการ เหตุผล และแนวทาง การดำเนินการที่มีความสอดคล้องกับหลักการของการเป็นกฎหมายที่ดีในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกาะกลุ่มไปในทิศทางเดียวกันเป็นอย่างมาก ($X=3.19, S.D.=0.86$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของหลักการในกฎหมายแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า หลักการในกฎหมายนี้มีความสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ดีทั้งในระดับ มาก ปานกลาง และน้อย ดังนี้

ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า มีความสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ดีในระดับมาก มี 4 ประเด็น ได้แก่

1. การห้ามไม่ให้มีการเล่นการพนัน เสพสุรา หรือยาเสพติด หรือสมคบกันหรือร่วมกันกระทำการที่ผิดกฎหมาย ก่อความรำคาญแก่ผู้พักอื่นหรือผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง กับหอพักถือเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนบุคคลของประชาชนและสังคมโดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกาะกลุ่มไปในแนวทางเดียวกันอย่างมาก ($X=4.27, S.D. = 0.84$)

2. ผู้ประกอบการหอพักและผู้จัดการหอพักมีหน้าที่และความรับผิดชอบดูแลรักษา สภาพของหอพักให้มีความมั่นคงแข็งแรงมีระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายดูแลรักษา ความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของหอพักมียาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นไว้ในหอพักกรณีฉุกเฉินมีแผนผังแสดงทางหนีไฟทุกชั้นและทุกห้อง พร้อมป้ายทางออกฉุกเฉินถือเป็นหลักการปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนให้ได้รับความเป็น ธรรม ($X= 3.63, S.D. = 0.77$) ความคิดเห็น ของผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมาก

3. ผู้ประกอบการหอพักต้องทำสัญญาเช่าเป็นหนังสือ ระบุ ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการหอพักและผู้พัก วันที่ทำสัญญา ระยะเวลาการเช่าพัก ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา และได้รับความยินยอมของผู้ปกครองในกรณีที่พักเป็นผู้เยาว์ ถือเป็น หลักการที่ดี มีความชัดเจนเป็นไปได้ในกาปฏิบัติ ($X=3.57, S.D. =0.74$)

4. การกำหนดให้หอพักเอกชนที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณจากคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพักได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และการสนับสนุนด้านการเงินหรือวัสดุอุปกรณ์ เช่นเดียวกับหอพักสถานศึกษา ถือเป็นหลักกฎหมายที่ดี ในการสร้างแรงจูงใจให้มีการปฏิบัติตาม ก่อให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรม และก่อประโยชน์ต่อรัฐ ($X=3.53, S.D. = 0.78$)

ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า มีความสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ดีในระดับปานกลาง มี 14 ประเด็น ได้แก่

1. เหตุผลในการออกพระราชบัญญัติหอพักฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2558 คือ “กฎหมายว่าด้วยหอพักฉบับเดิมมีสาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพักไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($X=3.32$, $S.D. = 0.81$)

2. การประกาศใช้พระราชบัญญัติ หอพักฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2558 ถือเป็นเหตุผลของการออกกฎหมายที่ดี ทำให้กฎหมายมีความทันสมัย ($X=3.42$, $S.D. = 0.83$)

3. พระราชบัญญัติหอพักฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2558 ได้กำหนดแนวทางและวิธีการในการกำกับดูแลการประกอบกิจการหอพักให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อคุ้มครอง สวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการศึกษ ถือเป็น การคุ้มครองผลประโยชน์ส่วนบุคคลของประชาชน ($X=3.48$, $S.D. = 0.76$)

4. การที่กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนอำนาจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการหอพักให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ถือเป็น การจัดสรรคุณประโยชน์ให้รัฐและประชาชนอย่างสมดุล ($X=2.91$, $S.D. = 0.99$)

5. พระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล สวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็กเยาวชน ถือเป็น การปกป้องรักษาผลประโยชน์ของรัฐและคนส่วนใหญ่ในสังคม ($X=3.26$, $S.D. = 0.86$)

6. พระราชบัญญัติหอพักฉบับใหม่นี้ ใช้บังคับกับทุกหอพักที่มีผู้พักเป็นนักเรียน นักศึกษา โดยเรียกเก็บค่าเช่าหอพักทั่วไป ถือเป็น หลักการที่ก่อให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ ($X = 3.29$, $S.D. = 0.84$)

7. การแยกประเภทหอพัก เป็น 2 ประเภท ได้แก่ หอพักชายและหอพักหญิง โดยสถานศึกษา หรือ เอกชนที่ประสงค์จะประกอบกิจการหอพักต้องขอใบอนุญาตจากนายทะเบียนแยกตามประเภทของหอพักตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดด้วยถือเป็น หลักการที่จัดสรรคุณประโยชน์ให้ทั้งรัฐและเอกชนอย่างสมดุล ($X = 2.93$, $S.D. = 0.99$)

8. ผู้ประกอบการหอพักสถานศึกษา และหอพักเอกชน ต้องมีป้ายชื่อคำว่า หอพัก นำหน้า และประเภทของหอพัก ต้องแสดงใบอนุญาตหอพัก จัดให้มีการประกันภัย มีระเบียบประจำหอพักปิดประกาศ ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ถือเป็น หลักการคุ้มครอง ผลประโยชน์โดยรวมของสังคมและประชาชน ($X=3.17$, $S.D. = 0.87$)

9. ผู้จัดการหอพักสถานศึกษา และผู้จัดการหอพักเอกชน ต้องมีใบอนุญาต มีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ และต้องแสดงใบอนุญาตผู้จัดการหอพักไว้ในที่เปิดเผยถือเป็น หลักการปกป้อง

ผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ ($X=3.17, S.D. = 0.87$) 3.00/1.13 เห็นด้วยมีความสอดคล้องปานกลาง

10. ผู้จัดการหอพักสถานศึกษา และหอพักเอกชน ต้องจัดทำทะเบียนผู้พักส่งให้แก่นายทะเบียนทราบ ภายใน 7 วันนับแต่วันที่มีการทำสัญญาเช่าหรือสัญญาเช่าสิ้นสุดลง ถือเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนบุคคลของผู้พัก และสังคมโดยรวม ($X=3.00, S.D. = 1.05$)

11. ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ดูแลไม่ให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้พักเข้าไปในห้องพัก เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดการหอพักถือเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนบุคคลของประชาชน (ผู้พักอาศัย) ($X=3.48, S.D. = 0.81$)

12. ผู้ประกอบการหอพักอาจเรียกเก็บเงินค่าเช่าล่วงหน้าได้ไม่เกิน 3 เดือน โดยให้นำเงินค่าเช่าล่วงหน้าเป็นค่าเช่า 3 เดือนสุดท้ายของสัญญาเช่า หรือกรณีที่ผู้พักขอเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเวลาตามสัญญาเช่า ผู้พักจะขอเงินค่าเช่าล่วงหน้าคืนจากผู้ประกอบการหอพักไม่ได้ ถือเป็นหลักการที่เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ($X=3.29, S.D. = 0.82$)

13. ผู้ประกอบการหอพักอาจเรียกเก็บเงินประกันได้ไม่เกินอัตราค่าเช่าหนึ่งเดือน และต้องคืนเงินประกันหลังจากได้หักค่าเสียหายแล้วคืนให้แก่ผู้พักในวันที่สัญญาเช่าสิ้นสุดลงเป็นหลักการที่ชัดเจน เป็นธรรม ปฏิบัติได้ ($X = 3.25, S.D. = 0.72$)

14. พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีระบบการ “ประกาศเกียรติคุณ” หอพัก โดยคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก ถือเป็นเงื่อนไขเชิงบวกเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการดำเนินงานที่ดีก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งเจ้าของหอพักและผู้พักอาศัย ($X=3.32, S.D.=0.70$)

ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า มีความสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ดีในระดับน้อย มี 3 ประเด็นได้แก่

1. การกำหนดการแยกเพศของผู้พักในกฎหมายดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชน แม้เป็นหลักการที่ดี แต่ยากในการนำไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น กระจาย หรือแตกต่างกันค่อนข้างมาก ($X= 2.16, S.D. = 1.03$)

2. ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือและแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบ โดยทันทีในกรณีที่ผู้พักได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเหตุอื่น และกรณีที่ผู้พักไปพัก แรม ที่อื่น ๆ โดยไม่แจ้งให้ทราบ ถือเป็นหลักเกณฑ์ที่ไม่เป็นธรรม และเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ ($X= 2.34, S.D. = 0.86$)

3. การกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการ หอพักสถานศึกษา ใช้ได้ตลอดไปโดยไม่มีอายุ ในขณะที่ใบอนุญาตประกอบกิจการ หอพักเอกชน กำหนดให้มีอายุเพียง 5 ปี นับแต่วันที่ออกไปอนุญาต ถือเป็นหลักการที่ไม่มีความเสมอภาค ไม่เป็นธรรม เลือกปฏิบัติ (เชิงลบ) ($X=2.45, S.D.=0.90$)

ส่วนที่ 3 ผลกระทบ ด้านบวกและด้านลบ ที่ผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกได้รับการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558

ตารางที่ 4.13 ผลกระทบ ด้านบวกและด้านลบ ที่ผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือก

ได้รับการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก			
ผลกระทบด้านบวก								
1.กฎหมายหอพักใหม่ กำหนดให้ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ดูแลผู้พักอาศัย ทำให้ผู้ประกอบการมีความมั่นใจมากขึ้นว่า ลูกหลานได้รับการดูแลจากผู้จัดการหอพักหรือผู้ประกอบการ	8 3.28%	110 45.1%	104 42.6%	18 7.37%	4 1.64%	3.41	0.74	เห็นด้วย ผลกระทบ ปานกลาง
2.กฎหมายหอพักใหม่ กำหนดให้มีการแยกหอพัก ชาย-หญิง ออกจากกัน ทำให้เยาวชนได้รับการปกป้อง ดูแล ให้มีพฤติกรรมที่ดำรงชีวิตที่เหมาะสม	10 4.10%	96 39.3%	77 31.5%	33 13.5%	28 11.4%	3.11	1.07	เห็นด้วย ผล กระทบ ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก			
ผลกระทบด้านบวก								
3.การที่กฎหมายหอพักใหม่ กำหนดให้ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ดูแลผู้พักอาศัยได้ จะช่วยป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชน กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมได้ เช่น การเที่ยวเตร่ มั่วสุม การยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น	32 13.1%	91 37.3%	91 37.3%	22 9.01%	8 3.28%	3.48	0.94	เห็นด้วย ผลกระทบ ปานกลาง
4. พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ.2558 กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(เทศบาล)ที่หอพักตั้งอยู่ เป็น ผู้กำกับ ดูแล หอพัก ทำให้ผู้ประกอบการได้รับการดูแล ให้คำปรึกษาหารือ และคำแนะนำได้อย่างใกล้ชิดมากขึ้น	16 6.56%	88 36.1%	117 47.9%	18 7.37%	5 2.05%	3.38	0.80	เห็นด้วย ผลกระทบ ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก			
ผลกระทบด้านบวก								
5. พระราชบัญญัติ หอพัก ฉบับปี 2558 กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีประกันภัย มีระเบียบประจำหอพักปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ทำให้ผู้พักและผู้ประกอบการ รับรู้ถึง สิทธิและหน้าที่ของตนได้อย่างชัดเจน	10 4.10%	116 47.5%	101 41.3%	14 5.73%	3 1.23%	3.48	0.72	เห็นด้วย ผลกระทบ ปานกลาง
6. พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีระบบการ “ประกาศเกียรติคุณหอพัก” ถือเป็น การสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ มากขึ้น	15 6.15%	96 39.3%	109 44.7%	22 9.01%	2 0.82%	3.41	0.77	เห็นด้วย/ ผลกระทบ ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก			
ผลกระทบด้านลบ								
7.การกำหนดให้มีการจัดแบ่งหอพักออกเป็นหอพักชาย-หญิงอย่างเด็ดขาดเพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กและเยาวชน แต่ผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ต้องมีการลงทุนเพิ่มอย่างมาก	56 22.9%	102 41.8%	71 29.1%	8 3.27%	7 2.87%	3.79	0.93	เห็นด้วย มาก/ ผลกระทบ มาก
8.การกำหนดให้มีการจัดแบ่งหอพักออกเป็นหอพักชาย-หญิงอย่างเด็ดขาดอาจส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกที่อยู่อาศัยของนักศึกษาและผู้ปกครองที่ต้องการให้พี่น้องชายหญิงสามารถอยู่ร่วมกันได้	29 11.9%	124 50.8%	81 33.2%	6 2.46%	4 1.63%	3.69	0.77	เห็นด้วย มาก ผลกระทบ มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก			
ผลกระทบด้านลบ								
9.กฎหมายหอพักใหม่กำหนดให้หอพักเอกชนมีระบบการดูแลผู้พักที่เข้มงวดเช่นเดียวกับหอพักสถานศึกษา อาจทำให้ผู้พักที่เป็นนักเรียน นักศึกษากลับไปหาสถานที่พักในหอพักสถานศึกษา เพราะมีราคาถูกลงกว่า และถูกกำกับดูแลไม่แตกต่างจากหอพักเอกชน	44 18%	118 48.4%	71 29.1%	6 2.46%	5 2.05%	3.78	0.84	เห็นด้วย มาก ผลกระทบ มาก
10.การที่พระราชบัญญัติหอพัก 2558 มีหลักเกณฑ์ให้ผู้พักต้องอยู่ในการดูแลของผู้จัดการหอพักหรือผู้ประกอบการ และมีเงื่อนไขที่เข้มงวดอาจทำให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาจำนวนไม่น้อยตัดสินใจเลือกใช้บริการ อพาร์ทเมนต์คอนโดมิเนียม หรือที่พักประเภทอื่น ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกกำกับดูแลที่เข้มงวดได้	54 22.1%	99 40.7%	78 31.9%	10 4.1%	3 1.23%	3.78	0.88	เห็นด้วย มาก ผลกระทบ มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก			
ผลกระทบด้านลบ								
11. การที่พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 กำหนดหลักเกณฑ์การที่เข้มงวด อาจทำให้ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจจากหอพักไปเป็นการให้บริการในรูปแบบอื่น เช่น เปิดเป็นกิจการประเภทพาร์ทเมนต์ หรือ กิจการห้องเช่าที่ชื่อเรียกอื่นที่ไม่ต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่เข้มงวดมาก	63 25.8%	116 47.5%	85 34.8%	10 4.1%	2 0.81%	3.67	0.78	เห็นด้วย มาก ผลกระทบ มาก
12. การที่กฎหมายกำหนดให้มีการจัดแยกเพศของผู้เข้าพักในหอพัก ออกเป็นชายหญิงอย่างเด็ดขาด อาจทำให้ผู้ปกครองที่มีบุตรหลาน ชาย/หญิงต้องเดือดร้อนจากการเช่าห้องเพิ่ม และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าอินเทอร์เน็ต ค่าเคเบิลทีวี เป็นต้น	63 25.8%	105 43.0%	63 25.8%	9 3.69%	4 1.64%	3.88	0.89	เห็นด้วย มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	เห็นด้วย	น้อย	น้อยมาก			
ผลกระทบด้านลบโดยรวม	309	664	599	49	25	3.76	0.85	ผล กระทบ มาก
ผลกระทบรวม 2 ด้าน	400	1261	1048	176	75	3.57	0.84	ผล กระทบ มาก

จากตารางที่ 4.13 เป็นผลการสอบถามถึงผลกระทบด้านบวกและด้านลบที่ผู้ประกอบการใน เขตเทศบาลตำบลสุเทพและเทศบาลตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับจากการบังคับใช้ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 พบว่า ผู้ประกอบการหอพักเอกชนใน เขตเทศบาลตำบลสุเทพ และเทศบาลตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ตอบ แบบสอบถามมีความเห็นว่า จากการบังคับใช้ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 ผู้ประกอบการหอพักเอกชน ได้รับผลกระทบโดยรวมในระดับมาก ($X=3.57$, $S.D. =0.84$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกาะกลุ่มไปในแนวเดียวกันอย่าง มาก สำหรับ ผลกระทบที่ผู้ประกอบการได้รับจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 สามารถแบ่งเป็น ผลกระทบในด้านบวก และผลกระทบในด้านลบ ดังนี้

4.1.1 ผลกระทบด้านบวก พบว่า ผู้ประกอบการหอพักเอกชนในเขตเทศบาลตำบลสุ เทพและเทศบาลตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าจากการบังคับใช้ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 ผู้ประกอบการหอพักเอกชนได้รับผลกระทบในด้านบวกโดยรวมใน ระดับปานกลาง ($X=3.38$, $S.D. =0.84$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกาะกลุ่มไปในแนวเดียวกัน อย่างมาก เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของผลกระทบด้านบวกที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าได้รับจาก การบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 พบว่า ทุกประเด็นอยู่ในระดับปานกลาง มีประเด็นที่ เป็นผลกระทบด้านบวกดังนี้

1) กฎหมายหอพักใหม่ กำหนดให้ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ดูแลผู้พักอาศัย ทำให้ ผู้ปกครองสบายใจว่าลูกหลานพักอยู่ในสถานที่ที่มีความปลอดภัยและอยู่ในสายตาของผู้จัดการ หอพัก หรือผู้ประกอบการ ($X= 3.41$, $S.D = 0.74$)

2) กฎหมายหอพักใหม่ กำหนดให้มีการแยกหอพัก ชาย-หญิง ออกจากกัน ทำให้ เยาวชนได้รับการปกป้อง ดูแล ให้มีพฤติกรรม การดำรงชีวิตที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของ สังคมและวัฒนธรรมไทย แต่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นค่อนข้างกระจายตัว ($X= 3.11$, $S.D =1.07$)

3) พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ.2558กฎหมายบังคับให้ไปจดทะเบียนกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น(เทศบาล) ที่หอพักตั้งอยู่ สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่น สามารถกำกับดูแลหอพักได้อย่างใกล้ชิด ($X= 3.48$, $S.D = 0.94$)

4) พระราชบัญญัติหอพักฉบับปี 2558 กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดให้มี ประกัน ภัยเพื่อคุ้มครองชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของผู้พัก จัดให้มีระเบียบประจำหอพักปิดประกาศ ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย สามารถป้องกันไม่ให้ผู้พักเสียเปรียบ ผู้ประกอบการได้ ($X= 3.38$, $S.D = 0.80$)

5) พระราชบัญญัตินี้จึงกำหนดให้มีระบบการ “ประกาศเกียรติคุณ” หอพัก โดย คณะกรรมการมีหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกาศเกียรติคุณถือเป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิด แรงจูงใจและพฤติกรรมที่ดีให้ผู้ประกอบการ ($X= 3.48$, $S.D = 0.72$)

6) พระราชบัญญัติหอพักปี2558เป็นกฎหมายที่ตรงกับความต้องการของประชาชนในการแก้ไขปัญหาสังคมอย่างมาก ($X= 3.41, S.D = 0.77$)

4.1.2 ผลกระทบด้านลบ พบว่า ผู้ประกอบการหอพักเอกชนในเขตเทศบาลตำบลสุเทพและเทศบาลตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 ผู้ประกอบการหอพักเอกชนมีความเห็นว่าได้รับผลกระทบในด้านลบโดยรวมในระดับมาก ($X=3.76, S.D.=0.85$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกาะกลุ่มไปในแนวเดียวกันเมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของผลกระทบด้านลบที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าได้รับ จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 พบว่า ทุกประเด็นอยู่ในระดับมาก ดังมีผลกระทบด้านลบดังนี้

7) การกำหนดการแยกเพศของผู้เข้าพักในกฎหมายดังกล่าวนั้น แม้จะกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน หากแต่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิในทางเศรษฐกิจในเรื่องการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการ และสิทธิในการอยู่อาศัยของนักศึกษา ($X= 3.79, S.D = 0.93$)

8) กฎหมายใหม่มีแรงจูงใจให้หอพักเอกชนมีระบบการดูแลที่เข้มงวดเช่นเดียวกับหอพักสถานศึกษาโดยมีสิทธิประโยชน์เป็นตัวเลือก อาจจะทำให้ผู้พักมีต้นทุนมากขึ้นในการต้องหาหอพักที่ไม่ล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกาะกลุ่มไปในแนวเดียวกัน ($X= 3.69, S.D = 0.77$)

9) การที่พระราชบัญญัติหอพักฉบับปี พ.ศ.2558 มีหลักเกณฑ์ให้ผู้พักต้องอยู่ในการดูแลของผู้จัดการหอพักหรือผู้ประกอบการ ซึ่งหอพักสถานศึกษา ก็มีเงื่อนไขที่เข้มงวดอยู่แล้วจึงอาจทำให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวนไม่น้อยตัดสินใจเลือกใช้บริการ อพาร์ทเมนท์คอนโดมิเนียม ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงสถานศึกษามากกว่า เพื่อหลีกเลี่ยงกฎกติกาการดูแลที่เข้มงวดได้ ($X=3.78, S.D=0.84$)

10)การกำหนดการแยกเพศของผู้เข้าพักในกฎหมายดังกล่าวนั้น แม้จะกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน หากแต่มีผลกระทบต่อสิทธิในทางเศรษฐกิจในเรื่องการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการ ($X= 3.78, S.D = 0.88$)

11)การที่พระราชบัญญัติหอพักฉบับปี 2558 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่เข้มงวด อาจทำให้ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนการดำเนินธุรกิจหอพักเป็นการให้บริการในรูปแบบอื่นๆ เช่น เลือกเปิดห้องเช่าเป็นกิจการประเภท อพาร์ทเมนท์ หรือชื่อเรียกอื่นที่ไม่ต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบมากมายเหล่านี้ได้ ($X= 3.69, S.D = 0.78$)

12) กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบการหอพัก มีหน้าที่ ต้องจัดให้ประกันภัยเพื่อคุ้มครองชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้พัก มีระเบียบประจำหอพักปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย เช่น อัตราค่าเช่า ค่าเช่าล่วงหน้า เงินประกัน และค่าบริการอื่นๆ เวลาเข้า - ออก หอพัก หลักเกณฑ์การเข้าเยี่ยม การไปพักที่อื่นเป็นการชั่วคราวการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ร่วมกัน ทำให้ท่านมีปัญหาและยุ่งยากในทางปฏิบัติอย่างมาก($X= 3.88, S.D = 0.89$)

ส่วนที่ 4 แนวทางสร้างความร่วมมือให้ผู้ประกอบการหอพักเอกชนปฏิบัติ ตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2558 ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.14 แนวทางสร้างความร่วมมือให้ผู้ประกอบการหอพักเอกชนปฏิบัติตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2558 ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผลมีการปฏิบัติ
	ปฏิบัติดีมาก	ปฏิบัติดี	ปฏิบัติพอใช้	ปฏิบัติไม่ดี	ไม่เคยทำ			
1. เทศบาลฯ ได้ ดำเนินการเรียกผู้ประกอบการหอพักในเขตเทศบาลฯ มาชี้แจงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพักที่กำหนดไว้ในกฎหมายหอพักฉบับปี 58 เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติตาม	2 0.82%	94 38.52%	127 52.04%	19 7.79%	2 0.82%	3.31	0.66	พอใช้
2. เทศบาลฯ ได้จัดเจ้าหน้าที่ออกสำรวจหอพักเพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการขึ้นทะเบียนหอพักให้ถูกต้องตามกฎหมาย	12 4.91%	100 40.98%	108 44.26%	20 8.19%	4 1.64%	3.39	0.77	พอใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผลมีการปฏิบัติ
	ปฏิบัติดีมาก	ปฏิบัติดี	ปฏิบัติพอใช้	ปฏิบัติไม่ดี	ไม่เคยทำ			
3.เทศบาลฯ ได้จัดเจ้าหน้าที่มาให้คำแนะนำ ข้อดีข้อเสีย และสิทธิประโยชน์ ในการจดทะเบียนหอพักให้ถูกต้อง	16 6.56%	94 38.52%	109 44.67%	20 8.19%	5 2.05%	3.39	0.81	พอใช้
4.เทศบาลฯ ได้มีการวางแผนการปฏิบัติงานตามมาตรการการบังคับใช้กฎหมายหอพักและแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบอย่างชัดเจน	12 4.92%	99 40.57%	101 41.39%	26 10.65%	6 2.46%	3.35	0.83	พอใช้
5.ผู้บริหารเทศบาลฯ ได้จัดให้มีการ ประชุมปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆคือ ผู้ประกอบการเทศบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายสาธารณสุข/ฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติร่วมกัน	12 4.92%	90 36.88%	106 43.44%	27 11.06%	9 3.69%	3.28	0.86	พอใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผลมีการปฏิบัติ
	ปฏิบัติดีมาก	ปฏิบัติดี	ปฏิบัติพอใช้	ปฏิบัติไม่ดี	ไม่เคยทำ			
6. เทศบาลฯ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ โปสเตอร์ เพื่อให้ประชาชน, ผู้ประกอบการ และประชาชนทั่วไป ได้ทราบถึงข้อกำหนดต่างๆ ของพระราชบัญญัติหอพัก ปี 2558	3 1.23%	67 27.46%	109 44.67%	45 18.44%	20 8.19%	2.95	0.91	พอใช้
7. เทศบาลฯ ได้จัดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานด้านหอพัก และผู้ประกอบการหอพักเอกชน เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกัน เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจ รับฟังความเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง ก่อนนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558	12 4.92%	90 36.88%	105 43.03%	31 12.70%	6 2.46%	3.29	0.84	พอใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผลมีการปฏิบัติ
	ปฏิบัติดีมาก	ปฏิบัติดี	ปฏิบัติพอใช้	ปฏิบัติไม่ดี	ไม่เคยทำ			
8. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานด้านหอพักของเทศบาล ได้ออกตรวจหอพักในเขตเทศบาล หากพบว่าผู้ประกอบการยังไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จะมีการตักเตือน และชี้แนะให้ดำเนินการแก้ไข	12 4.92%	92 37.70%	113 46.31%	23 9.43%	4 1.64%	3.35	0.78	พอใช้
9. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานด้านหอพักของเทศบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนการจัดการหอพักให้ถูกต้องตามกฎหมายใหม่	10 4.09%	94 38.52%	111 45.49%	24 9.84%	5 2.05%	3.33	0.79	พอใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผลมีการปฏิบัติ
	ปฏิบัติดีมาก	ปฏิบัติดี	ปฏิบัติพอใช้	ปฏิบัติไม่ดี	ไม่เคยทำ			
10. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานด้านหอพัก ได้มีการสำรวจ รับฟังปัญหาข้อเรียกร้องจากผู้ประกอบการและประชาชนที่ได้รับผลกระทบ จากการประกาศใช้กฎหมายหอพักใหม่ เพื่อนำเสนอหน่วยงานให้รับทราบ	7 2.87%	89 36.47%	109 44.67%	33 13.52%	6 2.46%	3.24	0.81	พอใช้
รวมทุกข้อ	98	909	1098	268	67	3.29	0.81	พอใช้

จากตารางที่ 4.14 เป็นความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับแนวทางที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลสุเทพ และเทศบาลตำบลช้างเผือกพบว่าได้มีการปฏิบัติเพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือให้ผู้ประกอบการหอพักปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 ได้ในระดับพอใช้เท่านั้น ($X=3.29, S.D=0.81$) โดยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกาะกลุ่มไปในทางเดียวกันค่อนข้างมาก

แนวทางการสร้างความร่วมมือที่แนวทางที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลสุเทพ และเทศบาลตำบลช้างเผือก ได้มีการปฏิบัติ ทุกข้อตามที่สอบถาม มีการดำเนินการในระดับพอใช้ทั้งหมด มีรายละเอียดแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1. เทศบาลฯ ได้ มีการดำเนินการ เรียกผู้ประกอบการหอพักในเขตเทศบาลฯ มาชี้แจงเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์ วิธีการ เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพัก ที่กำหนดไว้ในกฎหมายควบคุมหอพัก ฉบับปี 2558 เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจสำหรับการปฏิบัติตาม โดยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกาะกลุ่มไปในทิศทางเดียวกันอย่างมาก ($X=3.31, S.D=0.66$)
2. เทศบาลฯ ได้จัดเจ้าหน้าที่ออกสำรวจหอพัก เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการขึ้นทะเบียนหอพักให้ถูกต้องตามกฎหมาย ($X=3.39, S.D=0.77$)
3. เทศบาลฯ ได้จัดเจ้าหน้าที่มาให้คำแนะนำข้อดี ข้อเสีย และสิทธิประโยชน์ในการจดทะเบียนหอพักให้ถูกต้อง ($X=3.39, S.D=0.81$)
4. เทศบาลฯ ได้มีการวางแผนการปฏิบัติงาน ตามมาตรการการบังคับใช้กฎหมายหอพัก และ ประกาศให้ผู้ประกอบการทราบอย่างชัดเจน ($X=3.35, S.D=0.83$)
5. ผู้บริหารเทศบาลฯ ได้จัดให้มีการ ประชุมปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ผู้ประกอบการเทศบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายสาธารณสุข/ฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ($X=3.28, S.D=0.86$)
6. เทศบาลฯ มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ โปสเตอร์ เพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ และประชาชนทั่วไป ได้ทราบถึงข้อกำหนดของพระราชบัญญัติหอพัก ปี 2558 ($X=2.95, S.D=0.91$)
7. เทศบาลฯ ได้จัดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานด้านหอพัก และผู้ประกอบการหอพัก เอกชน เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจ รับฟังความเห็นก่อนนำ ไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพักปี 2558 ($X=3.29, S.D=0.84$)
8. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานด้านหอพัก ของเทศบาลได้ออกตรวจหอพักในเขตเทศบาล หากพบว่าผู้ประกอบการยังไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จะมีการตักเตือน และแก้ไขให้ถูกต้อง ($X=3.35, S.D=0.78$)

9. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานด้านหอพัก ของเทศบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ให้ความรู้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนการจัดการหอพักให้ถูกต้อง (X= 3.33, S.D = 0.79)

10. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานด้านหอพัก ได้มีการสำรวจ รับฟังปัญหา ข้อเรียกร้องจากผู้ประกอบการ และประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการประกาศใช้กฎหมายหอพักใหม่ เพื่อนำเสนอหน่วยงานอื่นให้รับทราบ (X= 3.24, S.D = 0.81)

4.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ 2 ข้อดังนี้

4.2.1 ผู้ประกอบการหอพักเอกชน ในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกมีความเห็นว่าหลักการเหตุผลและแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 มีความสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายที่ดีใน ระดับน้อย

4.2.2 การบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 ส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านลบและด้านบวกต่อผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือกและตำบลสุเทพ ไม่แตกต่างกัน

4.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ผู้ประกอบการหอพักเอกชน ในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกมีความเห็นว่า หลักการ เหตุผล และแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 มีความสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายที่ดี ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.15 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (x) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
AVG	244	3.38751	.49527	.03170

จากตารางที่ 4.15 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเอกชนในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกเกี่ยวกับหลักการเหตุผลและแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558กับความสอดคล้องตามหลักการของกฎหมายที่ดีจากตารางที่ 4.15 โดยใช้ค่าเฉลี่ย(x) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานและค่าประมาณแบบช่วงของค่าเฉลี่ยประชากรเดียว One Sample T Test) โดยการสมมติฐานทางสถิติ (H_0) คือ $\mu \leq 2.51$ โดยที่ x คือ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเอกชนในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือก เกี่ยวกับหลักการเหตุผลและแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพักพ.ศ.2558 จากจำนวน

แบบสอบถามทั้งหมด 244 ชุด ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% โดยการตั้งสมมติฐานทางสถิติ

$$H_0: \mu \geq 2.51$$

$$H_1: \mu < 2.51$$

H_0 : ผู้ประกอบการหอพักเอกชน ในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกมีความเห็นว่า หลักการ เหตุผล และแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ หอพัก พ.ศ.2558 มีความสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายที่ดี ในระดับไม่น้อย ถ้าค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ หรือมากกว่าค่าที่กำหนด (2.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่า t มีค่าเป็น บวกหรือ $H_0 : \geq 2.51$ H_1 : ผู้ประกอบการหอพัก ในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกมีความเห็นว่า หลักการ เหตุผลและแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ หอพัก พ.ศ. 2558 มีความสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายที่ดี ใน ระดับน้อยถ้า ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ มีค่าน้อยกว่าค่าที่กำหนด (2.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่า t มีค่าเป็นลบ หรือ $H_1 : \mu < 2.51$ ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการหาค่าประมาณแบบช่วงของ ค่าเฉลี่ยประชากรเดียว (One Sample T-Test) ปรากฏในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ เปรียบเทียบกับค่าสถิติที่ (T - Value)

One-Sample Test

	Test Value = 2.51					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
ความสอดคล้องกับ หลักของกฎหมายที่ดี	24.837	243	.000	.7875	.7250	.8499

หมายเหตุ * นัยสำคัญที่ 0.01 ** นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าค่า t มีค่าเท่ากับ 24.837 และค่า Sig.(2-tailed) มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 (ผู้ประกอบการเห็นว่าหลักการเหตุผล และแนวทางของการดำเนินงานตาม พ.ร.บ.หอพักมีความสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายที่ดีใน ระดับน้อย) และยอมรับ H_1 ที่ว่าผู้ประกอบการหอพักมีความเห็นว่า หลักการเหตุผลและแนวทางของ พ.ร.บ.หอพักมีความสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายที่ดีใน ระดับไม่น้อย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ สถิติ 0.01 ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 1 จึงได้รับการปฏิเสธ

4.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

การบังคับใช้ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 ส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านลบและด้านบวก ต่อผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือกและตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน ผู้ศึกษาใช้สถิติทดสอบโดยใช้ค่าประมาณแบบช่วงของค่าเฉลี่ยประชากรเดียว ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent T Test) โดยกำหนดให้ สมมติฐานดังนี้

H_0 = ผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือกและตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับผลกระทบทั้งในด้านลบและด้านบวก จากการบังคับใช้ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือกและตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับผลกระทบทั้งในด้านลบและด้านบวก จากการบังคับใช้ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 แตกต่างกัน

เมื่อนำมาเขียนให้อยู่ในรูปของตัวแปรได้ดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1: \mu_1 \neq \mu_2$$

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Group Statistics					
เขตที่ตั้ง		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ด้านบวก	ช้างเผือก	106	3.47	0.62	.0606
	สุเทพ	138	3.31	0.63	.0538
ด้านลบ	ช้างเผือก	106	3.81	0.57	.0554
	สุเทพ	138	3.73	0.71	.0603
ผลรวม	ช้างเผือก	106	3.64	0.48	.0467
	สุเทพ	138	3.52	0.49	.0417

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลกระทบจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558
ทั้งในด้านลบ และด้านบวก ต่อผู้ประกอบการหอพักในตำบลข้างเฟือก และตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

Independent Samples Test											
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							
		F	Sig.	t	Df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference		
										Lower	Upper
ด้านบวก	Equal variances assumed	.177	.675	1.97	242	.050	.1599	.0812	.0000	.3197	
	Equal variances not assumed			1.97	227.314	.050	.1599	.0810	.0002	.3195	

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

Independent Samples Test											
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							
		F	Sig.	t	Df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference		
										Lower	Upper
ด้านลบ	Equal variances assumed	1.601	.207	0.92	242	.358	.0775	.0842	-0.883	.2433	
	Equal variances not assumed			0.95	241.433	.345	.0775	.0819	-0.838	.2388	
ผลรวม	Equal variances assumed	.019	.890	1.89	242	.060	.1187	.0628	-0.050	.2424	
	Equal variances not assumed			1.89	228.167	.059	.1187	.0626	-0.048	.2421	

จากตารางที่ 4.17 และ 4.18 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผลกระทบด้านบวก ค่า F ของผลกระทบด้านบวกไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($Sig > 0.05$) แสดงว่า ความแปรปรวนเท่ากับค่า t ที่ใช้คือ 1.97, $df = 242$ และ $Sig. (2-tailed) = .050$ ($Sig = 0.05$) ซึ่งหมายความว่า ผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือกและตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับผลกระทบด้านบวก จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 ไม่แตกต่างกันและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือก ($x = 3.47$) ได้รับผลกระทบเท่า ๆ กับผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพ ($x = 3.31$) ผลกระทบด้านลบ ค่า F ของผลกระทบด้านบวกไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($Sig > 0.05$) แสดงว่าความแปรปรวนเท่ากับค่า t ที่ใช้ คือ 0.92, $df = 242$ และ $Sig. (2-tailed) = .358$ ($Sig > 0.05$) ซึ่งหมายความว่าผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับผลกระทบด้านลบ จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 ไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือก ($x = 3.81$) ได้รับผลกระทบเท่ากับผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพ ($x = 3.73$)

ผลกระทบด้านบวกและด้านลบ

โดยรวม ค่า F ของผลกระทบด้านบวกและด้านลบโดยรวม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($Sig > 0.05$) แสดงว่าความแปรปรวนเท่ากับค่า t ที่ใช้ คือ 1.89, $df = 242$ และ $Sig. (2-tailed) = .060$ ($Sig > 0.05$) ซึ่งหมายความว่า ผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือกและตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับผลกระทบด้านลบ จากการบังคับใช้ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 ไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือก ($x = 3.64$) ได้รับผลกระทบเท่ากับผู้ประกอบการหอพักในตำบลสุเทพ ($x = 3.52$) ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 2 จึงได้รับการปฏิเสธ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved